

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.068 van 12 januari 1999

A. 52.177/VIII-225
(voorheen III-15.794)

In zake : **ROCOUX** Ghislaine,
rue du Chêne 228
4100 Seraing,

tegen :

**het "Centre hospitalier
universitaire de Liège" (C.H.U.),**
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Yvon HANNEQUART en
Mr. Patrick HENRY, advocaten,
place des Nations Unies 7
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 7 juni 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Ghislaine ROCOUX de nietigverklaring vordert van de weigering van de raad van bestuur van het "Centre hospitalier universitaire de Liège" (C.H.U.) om uitspraak te doen over de aanvraag die verzoekster op 7 december 1992 bij aangetekende brief via de gedelegeerd bestuurder van dat centrum aan die raad heeft gericht teneinde de toepassing te kunnen genieten van de bepalingen van de rechtspositieregeling van het administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel van het C.H.U. die de vlakke loopbaan van de hoofdtechnici regelen, en inzonderheid van artikel 52 van, en bijlage I bij die

rechtspositieregeling, en bijgevolg de nietigverklaring van de impliciete weigering van de raad van bestuur van het "C.H.U." om die bepalingen op haar toe te passen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEBRA, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 augustus 1995, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 november 1995, waarbij aan verzoekster een termijn van zestig dagen wordt toegekend voor het indienen van een aanvullende memorie, waarbij eenzelfde termijn wordt toegekend aan de verwerende partij om daarop te antwoorden en waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee wordt belast een aanvullend verslag op te maken;

Gezien de aanvullende memories;

Gezien het aanvullend verslag van mevrouw DAURMONT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 mei 1998, de datum waarop de zaak voor verdere behandeling is uitgesteld tot de terechtzitting van 25 september 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. HENRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 1 juni 1965 wordt Ghislaine ROCOUX bij de Universiteit van Luik in vast verband benoemd als technicus.

Zij is daar bevorderd tot meester-amanuensis-technicus met ingang van 1 november 1970, tot eerste technicus met ingang van 1 februari 1972, tot hoofdtechnicus met ingang van 1 november 1976 en tot eerste hoofdtechnicus met ingang van 1 juni 1980.

2. Bij het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent

en Luik wordt het "Centre hospitalier universitaire de Liège", (hierna te noemen : het C.H.U.) opgericht als instelling van openbaar nut van categorie B. Krachtens artikel 18 van dat besluit wordt verzoekster op 1 april 1987 overgeplaatst naar het C.H.U.

3. Op 21 februari 1990 stelt de raad van bestuur van het C.H.U. de rechtspositieregeling van zijn administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel vast.

4. Op 2 juli 1990 wordt verzoekster van het volgende op de hoogte gebracht :

" (...) de gedelegeerd bestuurder heeft besloten u vast te benoemen in uw post van hoofdtechnicus bij de dienst microchirurgie. Door die vaste benoeming behoudt u uw graad van eerste hoofdtechnicus."

5. Op 19 december 1991 kiest verzoekster voor de rechtspositieregeling van het C.H.U.

6. Op 3 december 1992 maant Ghislaine ROCOUX de gedelegeerd bestuurder van het C.H.U. op grond van artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan op haar de bepalingen van het statuut toe te passen die de vlakke loopbaan van de hoofdtechnici regelen, en haar bijgevolg tot eerste hoofdtechnicus van een ziekenhuis te benoemen.

7. De gedelegeerd bestuurder antwoordt niet op die brief.

8. Het uitblijven van een antwoord vormt de bestreden handeling. Bij arrest nr. 55.112 van 13 september 1995 worden de debatten heropend teneinde de partijen de mogelijkheid te bieden om over de bevoegdheid van de Raad van State uitleg te verstrekken;

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat, volgens de inleidende nota van de rechtspositieregeling "alleen de gedelegeerd bestuurder ... bevoegd (is) voor het beheer (indienstneming, aanwerving, benoeming) van het lager personeel van niveau 1", waaruit zij afleidt dat het beroep doelloos is voor zover het gericht is tegen een impliciete afwijzende beslissing tot het nemen waarvan de raad van bestuur niet bevoegd was;

Overwegende dat verzoekster de aanmaning van 3 december 1992 aan de gedelegeerd bestuurder heeft gericht en dat dit beroep gericht is tegen het uitblijven van zijn antwoord; dat de in dit beroep vervatte beschrijving, waarbij niet de gedelegeerd bestuurder maar de raad van bestuur wordt aangewezen als de instantie waarvan de bestreden weigering uitgaat, niet tot enige verwarring heeft kunnen leiden, aangezien het C.H.U., zoals uit zijn memorie van antwoord blijkt, perfect heeft begrepen wat bestreden wordt en zijn standpunt met volledige kennis van zaken heeft kunnen verdedigen; dat die beschrijving de verwerende partij geen enkel nadeel heeft berokkend en dat het beginsel van de procedure op tegenspraak is nageleefd; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie uit arrest nr. 51.580 van 8 februari 1995, in zake SEVERIN tegen het C.H.U., afleidt dat "noch de raad van bestuur, noch de gedelegeerd bestuurder over enige bevoegdheid beschikken om de opportuniteit van de benoeming en de berekening van de anciënniteit in de vlakke loopbaan te berekenen" en dat haar bevoegdheid gebonden is; dat zij als volgt besluit :

" Bijgevolg is de werkelijke inzet van het geding niet de nietigverklaring van een beslissing van een administratieve overheid die op grond van artikel 14,

§ 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vernietigd kan worden, maar het verzoek tot erkenning van een subjectief recht, namelijk het recht op benoeming in een hogere graad en op het daarmee overeenstemmende salaris.";

Overwegende dat niet behoeft te worden ingegaan op de - door de verwerende partij aangevoerde - specifieke kenmerken van de rechtspositieregeling van het personeel van het C.H.U., aangezien een bevordering, zelfs in de vlakke loopbaan, geen handeling is waarbij een recht wordt erkend, maar een rechtscheppende handeling; dat de exceptie van onbevoegdheid ongegrond is;

Overwegende dat verzoekster inzonderheid een middel, het eerste van haar verzoekschrift, ontleent aan schending van artikel 18 van het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987 en van de artikelen 53 en 68 van de rechtspositieregeling van het personeel van het C.H.U., alsook aan schending van bijlage I bij die rechtspositieregeling; dat zij uiteenzet dat zij twaalf jaar anciënniteit als eerste hoofdtechnicus heeft, dat zij die graad nog steeds bekleedt en dat haar dan ook op onregelmatige wijze een bevordering in de vlakke loopbaan tot eerste hoofdtechnicus van een ziekenhuis is geweigerd;

Overwegende dat artikel 18 van het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik als volgt luidt :

" Het statutaire personeel van de rijksuniversiteit dat exclusief ter beschikking gesteld is van zijn academisch ziekenhuis, wordt overgedragen naar het universitair ziekenhuis met behoud van hun statutaire toestand. De betrokken personeelsleden behouden hun administratieve en geldelijke anciënniteit.

Indien de graad die ze bekleden na de overdracht verschillend is aan degene die ze voorafgaandelijk

bekleedden mogen ze hierdoor geen pecuniair verlies lijden.";

Overwegende dat de relevante bepalingen van de rechtspositieregeling van het administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel van het C.H.U. als volgt luiden :

" Artikel 1.

De leden van het administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel van het C.H.U. vervullen de taken en bekleden de in de personeelsformatie opgenomen betrekkingen die overeenstemmen met de graad die zij bezitten.

(...)

Artikel 2.

De lijst van de graden en de hiërarchietabel zijn vervat in bijlage I. Daarin komen de volgende rubrieken voor, verdeeld over vier kolommen :

Kolom 1 : de graden, gegroepeerd per categorie van personeelsleden;

Kolom 2 : de graden waarvan de personeelsleden van het C.H.U. houder moeten zijn om te kunnen worden toegelaten tot de ernaast vermelde graad van kolom 1;

Kolom 3 : de voorwaarden waarop de graad, via indienstneming, bevordering of wijziging van categorie, kan worden verleend;

Kolom 4 : de functionele criteria voor het toekennen van de graden.

(...)

Artikel 34.

Onverminderd de specifieke bepalingen van de hiërarchietabel in bijlage I, genieten de personeelsleden die een zogeheten "wervingsgraad" bezitten een vlakke loopbaan. Zodra zij 9 jaar graadanciënniteit bezitten, krijgen zij de graad "... eerste klasse" en na 9 jaar anciënniteit in die graad krijgen zij de graad "eerste ...". (...).

(...)

Artikel 53.

Voor de personeelsleden die onder de rechtspositieregeling van de rijksuniversiteiten ressorteren, gelden de bepalingen van deze rechtspositieregeling, tenzij zij zulks vóór 31 december 1991 voorgoed weigeren. Zij worden benoemd in de graden die zij bij het C.H.U. bekleden, tenzij

zij zulks vóór 31 december 1991 voorgoed weigeren. De personen die deze overgang weigeren, behouden hun oorspronkelijke rechtspositieregeling.

(...)

Artikel 57.

Voor de toepassing van hoofdstuk 6 zijn de volgende bepalingen bij wijze van overgangsmaatregel van toepassing op de personeelsleden bedoeld in de artikelen 52 en 53, wier loopbaan niet is vastgesteld in de hiërarchietabel in bijlage I :

- a) De graad die de betrokkenen op 1 april 1987 bezaten, zal in aanmerking worden genomen. De Raad van Bestuur kan echter uitzonderingen vaststellen als hij van oordeel is dat de graad die zij bezaten niet met de uitgeoefende taken overeenstemt;
- b) Voor alle personeelsleden die op 1 januari 1986 in dienst waren, zal de graad "... eerste klasse" worden toegekend op 1 januari 1995, de datum vanaf wanneer de salarisschalen van de vlakke loopbaan worden toegepast, terwijl de graad "eerste ..." op 1 januari 2004 zal worden toegekend";
- c) Zodra de in paragraaf b) hiervoren bedoelde personeelsleden een graad van de vlakke loopbaan bezitten, genieten zij echter de salarisschaal die met hun werkelijke anciënniteit overeenstemt.

(...)

Artikel 62.

De personeelsleden die bij de inwerkingtreding van deze rechtspositieregeling in dienst zijn, genieten in hun nieuwe loopbaan op geen enkel ogenblik een lagere brutobezoldiging dan die welke zij in hun oude graad genoten of zouden hebben genoten, en zulks totdat zij in hun nieuwe loopbaan een minstens even hoge brutobezoldiging genieten.

Onder bezoldiging in de nieuwe loopbaan moet worden verstaan het salaris vastgesteld overeenkomstig deze bezoldigingsregeling.

Onder bezoldiging die het personeelslid in zijn oude graad genoot of zou hebben genoten, moet worden verstaan het salaris vastgesteld overeenkomstig de vorige bezoldigingsregeling.";

Overwegende dat bijlage I bij de rechtspositieregeling inzonderheid het volgende bepaalt :

" Kolom 1 : hoofdtechnicus
Kolom 2 : eerste technicus of eerste laborant
Kolom 3 : door bevordering : eerste laborant of eerste technicus met 6 jaar graadanciënniteit
Kolom 4 : a) personeelsleden die in een medische of medisch-technische dienst aan het hoofd staan van een vrij groot technisch team;
b) personeelsleden die zelf zeer technische taken vervullen";

dat de hoofdtechnici in de vlakke loopbaan worden bevorderd tot eerste hoofdtechnicus na verloop van vijf jaar en tot eerste hoofdtechnicus van een ziekenhuis na verloop van nogmaals vijf jaar; dat de functionele criteria voor het toekennen van de graad van technicus de volgende zijn : "personeelslid dat technische prestaties verricht waarvoor een technisch diploma van niveau A2 vereist is";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opmerkt dat verzoekster op 19 december 1991 met ingang van 1 januari 1992 voor de rechtspositieregeling van het C.H.U. heeft gekozen; dat zij aanvoert dat verzoekster op die datum benoemd is tot hoofdtechnicus bij het C.H.U. en dat haar anciënniteit in die graad vanaf die datum moet worden berekend; dat zij daaruit afleidt dat "verzoekster op zijn vroegst op 1 januari 1997 recht zal hebben op een bevordering in de vlakke loopbaan"; dat de verwerende partij betoogt dat artikel 18 van koninklijk besluit nr. 542 in casu niet meer van toepassing is, aangezien die bepaling verwijst naar het geval waarin een personeelslid van de Universiteit van Luik met behoud van zijn oude rechtspositie naar het C.H.U. is overgeplaatst; dat zij dan ook van oordeel is dat verzoekster "geen enkele anciënniteit in een graad van haar oude rechtspositie te

baat kan nemen om een bevordering in een graad van haar nieuwe rechtspositie te verkrijgen"; dat zij daarop laat volgen dat verzoekster door de verandering van rechtspositie geen enkel nadeel lijdt;

Overwegende dat de van de Universiteit naar het C.H.U. overgeplaatste personeelsleden volgens artikel 18 van het koninklijk besluit nr. 542 hun oude rechtspositie hebben behouden; dat het overigens niet anders kon worden geregeld zolang de rechtspositieregeling van het administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel van het C.H.U. niet in werking was getreden; dat de voormelde personeelsleden krachtens artikel 53 van die rechtspositieregeling van ambtswege onder die regeling ressorteren, tenzij ze zulks vóór 31 december 1991 weigeren; dat de tweede zin van artikel 18, naar luid waarvan de personeelsleden in kwestie hun administratieve en geldelijke anciënniteit behouden, overbodig zou zijn als hij alleen betrekking zou hebben op de personeelsleden die aan hun oude rechtspositie onderworpen blijven; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft toegegeven dat verzoekster benoemd is in een graad die overeenstemt met die welke zij bij de Universiteit bezat en dat "haar salarisanciënniteit alsook de daarmee samenhangende geldelijke rechten ... behouden (zijn)."; dat niets zou kunnen rechtvaardigen dat de toepassing van de nieuwe rechtspositieregeling tot gevolg zou hebben dat verzoekster haar administratieve anciënniteit zou verliezen;

Overwegende dat artikel 52, § 2, van de rechtspositieregeling bepaalt dat de in paragraaf 1 bedoelde personeelsleden, namelijk de personeelsleden op arbeidscontract, "benoemd worden in de graad die zij op de dag van hun benoeming bezitten" en dat "zij hun

administratieve en geldelijke anciënniteit behouden, alsook het tegoeed aan ziektedagen waarop zij recht hadden krachtens de bepalingen die op de arbeidscontractanten van het Patrimonium van de Universiteit toepasselijk waren; dat er niet van uit mag worden gegaan dat de raad van bestuur van het C.H.U. een totaal onverantwoord onderscheid heeft willen maken tussen, enerzijds, zijn vastbenoemd personeel en, anderzijds, zijn personeel op arbeidscontract; dat artikel 57, c, van de rechtspositieregeling, waarbij de toepassing van hoofdstuk VI van die rechtspositieregeling (bevordering in de vlakke loopbaan) bij wijze van overgangsmaatregel wordt geregeld, voorschrijft dat de personeelsleden die op 1 januari 1986 in dienst waren maar wier vlakke loopbaan niet is vastgesteld in de in bijlage I opgenomen hiërarchietabel, op dezelfde wijze de salarisschaal genieten die overeenstemt met hun werkelijke anciënniteit; dat niets erop wijst dat de raad van bestuur de bedoeling zou hebben gehad de personeelsleden die op 1 januari 1986 in dienst waren en wier vlakke loopbaan wel vastgesteld is in de in bijlage I opgenomen hiërarchietabel hun werkelijke anciënniteit te ontnemen;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting heeft toegegeven dat verzoekster zeer technische taken uitoefent; dat verzoekster op 1 januari 1992, de datum vanaf welke de rechtspositieregeling van het administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel van het C.H.U. op haar van toepassing is, voldeed aan de voorwaarden inzake graad, anciënniteit en uitgeoefende taken om bevorderd te kunnen worden tot eerste hoofdtechnicus van een ziekenhuis; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen reden meer is om onderzoek te wijden aan het tweede middel van het

verzoekschrift, dat, gesteld dat het gegrond is, niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de weigering van de raad van bestuur van het "Centre hospitalier universitaire de Liège" (C.H.U.) om uitspraak te doen over de aanvraag die Ghislaine ROCOUX op 7 december 1992 bij aangetekende brief via de gedelegeerd bestuurder van dat centrum aan die raad heeft gericht teneinde de toepassing te kunnen genieten van de bepalingen van de rechtspositieregeling van het administratief, technisch, paramedisch en werkliedenpersoneel van het C.H.U. die de vlakke loopbaan van de hoofdtechnici regelen, en inzonderheid van artikel 52 van, en bijlage I bij die rechtspositieregeling, en, bijgevolg, de impliciete weigering van de raad van bestuur van het C.H.U. om die bepalingen op haar toe te passen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting, op twaalf januari 1900 negenennegentig
door :

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	MARTOU,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. MARTOU.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.